

Tajča Pavček je pri petintridesetih zdrava gospa, a še pred tremi leti je bilo drugače: nenadoma in po komaj enem opozorilu, ki ga ni vzela resno, ji je odpovedala polovica telesa. Zdravniki so posumili, da je zbolela za multiplo sklerozo (bolezen potrdijo po več zagonih/napadih), slikanje je pokazalo senco na možganih, ki je znamenje, da odmirajo živci. Ker je bila na ponovni pregled naročena šele čez šestnajst mesecev, se je zdravljenja lotila sama, s pomočjo strokovnjaka za bioresonanco, saj je sumila, da je zaradi amalgamskih zalivk zastrupljena s težkimi kovinami. Testi v tujini so potrdili njen sum, Tajča pa si je v dobrem letu očistila telo strupov s chlorello ter čemaževo in koriandovo tinkturo. Na naslednjem slikanju sence na možganih ni bilo več!

Tekst: MIŠA ČERMAK
Foto: ŠIMEN ZUPANČIČ

Očistila se
je težkih
kovin in
ozdravila

Multipli sklerozi ne!

»Zdravniki so osuplo poslušali in rekli, da je treba to informacijo spraviti v javnost, da si bodo lahko pomagali še drugi ljudje.«

Tajča je profesorica športne vzgoje, njeno življenje in delo, ki ga opravlja, pa že dolgo tečeta v zavesti o pomembnosti gibanja in zdrave prehrane. »Plezaš sem, plavala, tekla, se ukvarjala s triatlonom, za katerega me je navdušil partner, ki je 'iron man' (udeleženec ene najtežjih zdržljivostnih tekem na svetu, op. a.).« Prav zaradi takšnega sloga življenja jo je tako presenetila bolezen, ki se je pojavila nenadoma in samo z enim opozorilom – mravljinjenjem rok. Odtekle do resnejšega opozorila in posledičnega iskanja pomoči pri zdravnikih je minilo dva meseca, še mnogo več pa do ozdravitve (kakor je videti zdaj), ki se je lotila sama. Zakaj? »Nisem mogla čakati šestnajst mesecev na ponovni pregled, želela sem ukrepati in sprožiti samozdravljenje

telesa: sklerozi multipleks sem preprosto rekla – ne!«

Ohromelost in bruhanje. A ni šlo vse tako preprosto, kot zveni zdaj, tri leta po prvem znaku bolezni oziroma zagonu, kot se reče strokovno. Prvi znak je opazila med previjanjem hčerke, ko nenadoma ni več čutila leve roke. »Nič nisem čutila, a ko sem roki ukazala, naj se dvigne, se je res – a tudi tega nisem občutila. Ustrašila sem se, za trenutek pomisnila, da me je morda zadela kap, nato pa legla, ker sem domnevala, da gre najverjetneje za stres. Tisti dan se je moje stanje potem počasi umirjalo, toda v naslednjih mesecih sem čutila mrtvičenje po levi strani, iz rok so mi padali ključi – majhne stvari, in temu nisem posvečala pozornosti.« Toda nekaj mesecev pozneje se

je bila prisiljena sprizgniti s tem, da z njenim telesom nekaj ni v redu. »Tistega dne bi morala z avtom na pot, toda že ko sem vstala, sem se počutila čudno: leva stran telesa je bila skoraj hroma, nisem obvladovala svojega gibanja, zato sem se odločila, da ostanem doma, saj tako ali tako ne bi mogla voziti.« Ostala je v postelji, a počutje se ji je slabšalo. »Slabo mi je bilo, vrtelo se mi je, če sem glavo obrnila samo za centimeter, sem že bruhalo. Partner in hči sta se prestrashila. Ko nisem več želeta obremenjevati partnerja in sem se po vseh štirih skušala odplaziti do kopalnice po centimetrih in tako, da sem se oprjemala stene, omar, sem bruhalo ničkolikokrat ... Nato pa sem opazila, da se mi jezik zapleta, nisem mogla več normalno govoriti, razmišljala pa sem jasno.« Seveda se je prestrashila, a

k zdravniku sprva ni hotela. Po urah stopnjevane kalvarije so jo z ševalnim avtomobilom le odpevali na urgenco. »Spremljali so me reševalci, saj sem bruhal ob vsaki premiku, vožnja je bila mučna, a no sem imela prizadet center za notežje.« Trpela je tudi med preizvami, saj sta jo hudo mučili vrtogca in bruhanje. »Zdi se mi, da je bila najhujši dan mojega življenja.«

Multipla skleroz? S prihodom v bolnišnično posteljo in z infuzijo se je njeno stanje prek noči zasmirjati, začele so se preiskave. Glave je pokazal, da ne gre za tudi slikanje z magnetno resonanco. Opravila dva dni pozneje, punkti so ji hrbitni mozeg, iskali vzroke, lezni, a diagnoze do odhoda iz bolnišnice, kjer je bila teden dni,

čila Karin Rižner, ki se ukvarja z otroško bioresonanco in s katero sem se takrat, ob otrocih, pogovarjala tudi o amalgamskih zalivkah in težkih kovinah: zaradi moje zastrupitve sta se tudi onadva rodila precej zastrupljena z živim srebrom – velik del strupov namreč dojenček prevzame od mame. Zaradi izkušnje z otroki, ki jima je bioresonanca odlično pomagala, sem odšla k Dominiku Golenhofnu, ki se ukvarja z bioresonanco za odrasle: tam se je odprla vsa slika: na pregledu in po pogovoru je potrdil, da sem nagnjena k avtoimunim boleznim, da sem zaradi amalgamskih zalivk v zobeh popolnoma zastrupljena s težkimi kovinami. Nič v mojem telesu ni delovalo dobro, prizadeti so bili limfa, jetra in tudi možgani.«

»Rada bi ozaveščala ljudi in jim pomagala, večina niti ne ve, da lahko pri otrocih že ena sama amalgamska zalivka povzroči avtoimuno bolezen – moji otroci jih nimajo, nisem jih dovolila!«

Učinkovita pomoč. Dominik ji je svetoval uživanje velikanskih kolicin chlorelle, ker je to edina alga, ki veže nase težke kovine. »Je edina, ki jo gojijo v zaprtih steklenih cevih in zato ne srka težkih kovin niti iz ozračja. Aktivira se v telesu in veže nase strupe. Odločila sem se poiskati in uvoziti res kakovostne alge, s certifikatom, hladno stisnjene in nič termično obdelane, ter jih začela jemati. Hkrati so mi moralni odstraniti vse amalgamske zalivke.« Težko delo, pravi Tajča, saj je zelo pomembno, kako jih odstranijo, da se človek med vrtjanjem in odstranjevanjem zaradi izhlapevanja srebra, ki nato pride v pljuča, do datno ne zastrupi. »Pred odhodom k zobozdravniku je treba povečati dozo chlorelle, seveda pa je dobro izbrati zobozdravnik, ki se zaveda tovrstne problematike in odstranje plombe mehansko ter zaščiti tudi grlo.« Ona s svojo zobozdravnico ni imela take sreče, a je pač jemala več alg, trikratno priporočeno dozo chlorelle. Še vedno po Dominikovi navodilih, in sicer pol leta samo zato, da je odstranila vse strupe iz krvnega obtoka. »Večina ljudi ne ve, da ob vrtjanju živo srebro preide v krvni obtok, če uživamo chlorello, pa to srebro izgine. Če alg ne uživamo, se živo srebro uskladišči v notranjih organih, mišicah, maščob-

nem tkivu, ko je tam vse zasičeno, gre na živčevje in na možgane: obda živec, da ta ne more več sprejemati hrani in začne odmirati – pojavi se senca. Ti kratki stiki so zelo pogosti pri multipli sklerozi, alzheimerjevi bolezni in avtoimunih boleznih, pri njih začne telo napadati svoje celiče.«

Približno mesec dni po odstranitvi plomb je začela jemati čemažovo tinkturo, ki sprošča živo srebro iz notranjih organov, maščobnega tkiva in mišičja v obtok. »Obvezno je zraven jemati chlorello, ki spravi strupe iz krvnega obtoka – sama sem oboje jemala naslednjega pol leta. Nato pa sem poslala svoj urin na testiranje v Nemčijo, da bi ugotovili navzočnost desetih težkih kovin, ker je želel biti Dominik prepričan, da v telesu ni več živega srebra, da bi lahko začela uživati še koriandrovo tinkturo.« Ni ga bilo, rekli so celo, da že dolgo niso videli tako dobrih rezultatov! A zelo pomembno je, pravi Tajča, da ne prehitimo postopka. »Koriander namreč odpira membrano v možganih, da gre lahko živo srebro iz telesa: in če imaš v telesu, v notranjih organih ali v obtoku še živo srebro, to preide v možgane.« Tajča se je počutila (in se še vedno!) odlično.

»Redno sem obiskovala tudi kiropraktika dr. Martina Weissa iz kiropraktilke Weiss, kar je zagotovilo pripomoglo k izboljšanju mojega zdravstvenega stanja.«

Tudi uradno zdrava! Teden dni pozneje je imela Tajča slikanje z magnetno resonanco. »Prav zabavno je bilo, ker sem bila toliko časa v tistem aparatu in so se mi opravili, češ da iščejo senco, a je ne najdejo. Pa sem zdravnikom povedala, da je ne bodo našli in zakaj je ne bodo našli, čeprav so trdili, da senca na možganih nikoli ne izgine. Osuplo so poslušali in rekli, da je treba to informacijo spraviti v javnost, da si bodo lahko poma-

gali še drugi ljudje. Čez teden ali dva pa sem dobila na dom »izvid«, v katerem je pisalo, da starih slik ne najdejo in da je sedaj z mojim zdravjem vse v redu. Očitno zdravstvo ne želi priznati, da se je nekdo pozdravil brez njihove pomoči, saj močno dvomim, da ljubljanski Klinični center v svojem arhivu ne bi imel več slik iz lanskega leta. Meni je bilo vseeno, saj sem bila vesela, da sembolezen izkoreninila.« Prošenj, da bi s svojo izkušnjo seznanila javnost, iz zdravstva ni bilo več, je pa kar nekaj ljudem pomagala sama. »Rada bi ozaveščala ljudi in jim pomagala, večina niti ne ve, da lahko pri otrocih že ena sama amalgamska zalivka povzroči avtoimuno bolezen – moji otroci jih nimajo, nisem jih dovolila!« Tudi otroka občasno uživata chlorello, na prehrano izredno pazijo, Tajča se je začela prehranjevati večinoma presno, ne uživajo mleka in mlečnih izdelkov, ker sta otroka občutljiva za tuberkuline v kravjem mleku, kar je ugotovila Karin z bioresonanco. »V Nemčiji je bila o tem narejena študija, z njo so dokazali, da je večina odraslih in otrok občutljiva na tuberkuline, ki so v cepivu proti tuberkulozi, s katerim cepijo vsako kravo: zaradi njih se podre imunski sistem. Ko smo doma opustili vse mlečne izdelke, se je obrnila plošča – odtej sta otroka zdrava, tudi jaz od moje bolezni naprej še nisem bila niti prehlajena!« Ničesar, kar se je zgodilo, ne obžaluje, bolezen in proces zdravljenja jemlje kot učenje in napredek, saj se je ob tem izredno veliko naučila. »Živiljenje je nenehen razvoj energije in mislim, da se vsaka stvar zgodi z namenom, da bi nekaj prepoznali in bi se lahko dvignili na višjo raven. Nikoli in nikdar ne obupajte, ne verjmite nikomur, ki vam pravi, da nekaj ni mogoče, še posebej kadar je v igri vaše zdravje, vaše živiljenje. Vse je mogoče, le vera in želja morata biti dovolj močni!« ■

